

PRZYTULIĆ SIĘ (3) *vb pf*

inf przytulić się (1). ◇ *praet 3 sg m* przytulił się (1). [*f* przytuliła się. ◇ *con 3 pl subst* by się przytuliły.] ◇ *part praet act* przytuliwszy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przytulić.

1. *Przycisnąć się, przywrzeć, przylgnąć, zetknąć się; adhaerere Vulg (3) :*

przytulić się do czego (2): Leop Iob 29/10; Dałby mi to Pan Bog/ ábym teraz mogł przypásć do ciááá ś. Páwłá/ przytulić fię do grobu iego/ widzieć proch onego ciááá/ ktore ná łobie piątá Pána Chrystufowe nofiło ReszList 181.

przytulić się ku czemu (1): [TomZbrudzBrul Num 22/25; Ty poły rozłóżyłz iedną od drugiey iákoby wznák ná nęciłku áby ták się łpołem zásię ku łobie przytuliły/ á káždego ptaká przykryły gdy potárgniełz powrozem. Cresc 1571 628]. Cf przytulić się czym ku czemu.

przytulić się czym ku czemu (1): W Zywocie matczynem lezenie płodu: ielł takowe. Iże dzieciátko fiędzy w żywocie skriwłzy fię/ raczki łciągnáwłzy miedzy nołzki/ główká przituliwłzy fię ku kolankám FalZioł V [15]v.

2. [*Znaleźć schronienie, spocząć [gdzie]: Przyszedłszy tam wieczorem, bom też błądziel, nie m[i]ałem się gdzie przytulić, ani co jeść dostać, aż mię ledwo gwardyan, Hiszpan, na onę wieżę przyjął DiarPeregr 20.*]

Synonimy: 1. przycisnąć się, przylgnąć, przywrzeć.

Formacje współrdzenne cf TULIĆ.

Cf PRZYTULENIE SIĘ